

Nr 263.

Av herr **Johansson, Johan Bernhard**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 153 med förslag till civil tjänstepensionslag m. m.*

I propositionen nr 153 har Kungl. Maj:t föreslagit, att det för hel pension erforderliga antalet tjänstår skall för landshövding vara 25. Anledningen till valet av denna siffra torde vara, att samma tjänstålder föreslagits för justitie- och regeringsråd, med vilka landshövdingarna i avlöningshänseende äro avsedda att jämsställas.

Sedan landshövdingeposterna numera allt oftare besättas med personer utom ämbetsmännens led, kommer det säkerligen att i avsevärd omfattning inträffa, att landshövding ej skulle erhålla full pension, om fordran på 25 tjänstår skulle uppställas. Detta gäller redan om flera av de nuvarande landshövdingarna. Det vore därför befogat att nedsätta tjänståldern för landshövdingarna från 25 till 20 år.

Ett annat tillvägagångssätt kan emellertid ock väljas.

För de landshövdingar, som äro statstjänstemän vid utnämningen, förefinnes i och för sig ej något behov av från eljest gällande bestämmelser avvikande stadganden rörande tjänstår för hel pension. Beträffande åter de landshövdingar, som hämtats från det praktiska livet, skulle man däremot kunna införa andra bestämmelser, som tillgodosåge dessa ämbetsmäns särställning.

En lämplig förebild för ordnandet av dessa landshövdingars tjänstårsberäkning, synes vara vad som nu gäller för chefen för lantbruksstyrelsen. Denne får vid uppnådd pensionsålder full pension, därest han i 10 år varit chef för styrelsen. I detta fall tages alltså icke hänsyn till föregående statsanställning. Syftet med denna anordning har givetvis varit att bereda tillfälle att för posten i fråga förvärva lämplig person från det praktiska livet. Det vill synas, att en bestämmelse av motsvarande innebörd bör kunna komma till användning för den grupp av landshövdingar, varom nu närmast är fråga. Härigenom skulle man vinna ökad möjlighet att besätta landshövdingeposterna med personer, som på grund av förfarenhet i allmänna värv eller speciell kändedom om förhållandena inom vederbörande län vore särskilt lämpade för uppgiften, även om de uppnått en jämförelsevis hög ålder.

Då denna senare utväg till frågans lösning synes bättre än en allmän nedsättning av fordran på antal tjänstår anpassa sig efter de förefintliga skiljaktiga förhållandena, hemställes,

att riksdagen vid antagande av Kungl. Maj:ts förslag till civil tjänstepensionslag måtte besluta, att landshövding, som icke omedelbart före tillträdet till befattningen innehåft ordinarie statstjänst, varmed varit förenad rätt till pension, skall äga komma i åtnjutande av full pension vid 67 levnadsår och 10 tjänstår såsom landshövding.

Stockholm den 30 mars 1925.

J. B. Johansson.
